

Wårs herras Jesu
Christi nåd ware
med oss allom,
amen! /

Berggren, Anders,

73 Cg Br.



National Library
of Sweden

Vårs Herras Jesu Christi nåd ware med öf allom, Amen!

Åstfåde och wälsignade Läsare, detta är den Boken som Johannes såg, när Jesus wisade honom den Yttersta Domen, som han beskriswer i Upp-B. 20: 12, och kallas Liffens Bok, hwarpå hela vår salighet beror; den blifwer den sista i werlden som Gud låter skrifwa, ty den skall utreda Guds och Jesu fulla mening, samt Bibelordets rätta tydning, hwarföre den tager sin början alldeles såsom Bibeln slutar; den måste medfölja och blifwer nödwändig för mig på domedag, hwilket jag will slutligen förklara.

Nu will otrons och den ondes barn säga: icke kan du skrifwa den; inte skall Liffens bok skrifwas af menniska på jorden; Men jag svarar: i himmelen fins hwarken penna eller bläck, eller tryckeri, och som hela vår Bibel är skrifwen och tryckt af mennistor på jorden; så måste också denna angelägna och oundärliga Liffens bok, skrifwas och tryckas af mennistor på jorden.

Den blifwer sträng och behnnerlig att genomläsa, men ingalunda skadelig för någon menniska; men jag måste wisa, och ansvara för den wid Christi domstol.

Nu frågas, hwarföre kallas den Liffens bok? Jo, min wän, emedan alla de, som den innehar och tror, skall lesa och icke dö; hwilken som tror Jesum kommer icke i domen. Joh. 3: 18. Samnerligen säger jag eder, den som tror Honom som mig sändt hafwer, han hafwer ewinnerligt lif, Joh. 5: 24, och derföre kallas den Liffens bok.

Mine wälsignade medmennistor, huru skall det tillgå den dagen, då rätten skall afgöras och domen förkunnas, Gud will hafwa sin rätt, jag som menniska will och bör påstå min och alla både leswande och döda mennisters rätt, satan påstår sig hafwa största rätt på jorden. Nu jag som menniska och är stadd emellan desse båda fiendsmän, Gud och Satan, har fått uppdrag, att dela och yrka rätten som jag bäst och nyttigast finner.

Och efter jag nu fått detta wigtiga förordnandet, så måste jag begagna Bibeln och Lagen till stöd, för mitt afgörande, och jag wet att hwarken Djeswulen, Gud eller Menniska, kunna kasera eller ogilla Lagen och den Heliga Skrift, alltså måste den vara gällande för rättwisans gynnare. Men hör du förbannade afgrundsfurste, som heter Djeswul, Satanaf, som bedrager hela werlden, dig will jag först tala med, och det med en högljud, och en wred stämma, så högt att det ljuder öfwer hela werlden. Jag är icke skriftlärd, men ransakat Bibeln, och jag finner att du varit och är ett förbannat skadeligt sfiognomi för menniskoflägdet, ifrån skapelsens stund, och än i denna dag. Du öfwerföll



den lättrogna qvinnan i paradiset med smicker och lögn, tills du fick henne och dem båda, att äta af det af Gud förbudna trädet; hvem gaf dig lof härtill, eller hwad hade du med Guds folk att göra, du for in uti ormen och talade genom honom, 1 Mose 6: 3—4. och det war din skuld, att menniskorne blefwo drifna ut, från paradiset; ty de hade ingen wetskap om någon osynlig djefwul, förledare och bedragare, och kunde således icke förswara sig med sanningen, att de woro förledde och narvade af dig, och emellertid gief du fri, den gången; men nu kan du wara öfwerhygad, att jag skall icke lemna dig fri! det war din skuld att Gud förbannade marken, och nu skall jag förbanna dig i stället. Det war din skuld att menniskorne måste wandra i ödemarken; och Gud satte ett barhuggit swärd emellan lifvens träd och dem, och du har icke annat förtjent utan förgås med swärd, samt kastas uti en sjö som brinner med eld och swafwel, och din dom, står skrifwen i Uppb., 20: 10. Du är en bedragare, förledare, en mandråpare från begynnelsen, är roten och skulden till allt ondt; du är menniskornes ledare, anförare och de äro dina tjenare och barn, och en husbonde och fader måste alltid answara för sina barn och tjenare; äfwen skall du answara mig wid Christi domstol; och när jag nu tänker på det myckna onda som du bedrifwit och ännu idkar, hwilket jag och mina medmenniskor lida stor mehn utaf; och i följe häraf föranklätess jag, att lagligen inkalla och stämma dig djefwul och belsebub från helwete samt alla hans englar och onda andar på jorden, för att möta mig, och infinna eder wid Christi domstol. För att genmäla och swara mot dessa mina stämmingspåståenden samt afswakta den dom, som då skall kungöras. Mötetiden är icke utsatt, men när åskan höres och dombasunen ljuder, då är tiden att ni stölen infinna eder. Sedan jag nu stämt dig satan och kallat dig till domstolen, så måste jag fram-bära mera sanning, samt widare utveckla mina stämmingspåståenden; men ett will jag först förelägga dig, du får icke komma längre än wid domarens wenstra sida; icke får du wisa dig såsom menniska, emedan lagen tillåter icke i brottmål att sticka barn eller tjenare till rätten; alltså måste du sjelf infinna dig, och det är mig likgiltigt i hwad skepnad du kommer; jag wet du tänker wisa dig såsom ett Lejon för att strämma mig. Härmed bedrager du dig sjelf; ty du strämmar mig icke hwarken med Lejon eller Björn.

Men nu will jag andraga Bibeln och Lagen som måste blifwa grunden för mitt kärsmål; men hör nu du förbannade djefwul, du tänkte wäl, det war till folket Gud skref de tio buben på Sinai berg; nej, det war till dig, detta blef skrifwit och för din räkning, emedan Gud insåg, ganska wäl, att Han icke fick behålla sitt folk i frid för dig, som Mose beledsagadt från Eghypten och Tawaos händer, utan du infann dig äfwen der ibland dem och förförde dem, till olydnad och asgudereri, och därför tänkte Gud att med Lag och Bud förelägga dig att du får icke göra det, att det war till dig Gud skref kan du icke neka; ty der står tydeligt wid hwarje bud: du, skall icke göra det. Hade det warit till folket Gud sagt sin mening, då kunde Han icke säga du wid hwarje Bud. Icke säger man du till flere menniskor utan då heter det: ni får icke göra



så och således måste du kunna förstå, att det war till dig och icke till folket Gud skref. Detta anar du wäl straxt, emedan du förmådde Mose att sönderslå de tvenne första stentaflor Gud skrifwit på; men sedan skref Gud på tvenne nya taflor som står fast i denna dag, och innehåller följande:

1:sta Budet. Du skall inga andra gudar hafwa för mig; det will säga, att Gud wille du skall vara Sonom lydlig och underdånig, samt icke förföra Hans folk till afguderi, eller förlita sig på dödt ting, utan på den enda och sanna Guden allena; detta åtlhydde du icke.

2:dra Budet. Du skall icke misbruka Guds namn. Här svarar satan, att han har ingen Gud, men likwäl förmår du mennissorne att misbruka den gudens namn som du icke har någon del uti, hwarföre Gud har lofwat i samma sthcke att du skall icke blifwa ostraffad dertföre.

3:dje Budet. Du skall helga hwilodagen. Detta har du icke åtlhydt, du har wäl infunnit dig i kyrkan, men till förargelse, du tager bort ordets kraft, och det heter: farer icke wilsse ty Gud låter icke gåcka sig. Men här har du farit betydligt wilsse som trängt dig in uti Guds tempel, då du wet, att det är icke byggt för din räkning; äfwen wid nattwarden har du infunnit dig med dina tjenare, hwarföre du gjort dig saker på Christi lefamen och blod, och således åsamkat dig en ewig förbömmelse.

4:de Budet. Du skall hedra fader och moder. Barnet har icke wäl kommit från moderslifwet, utan du warit tillreds med dina onda andar, hwarföre det har icke kunnat, utan förorsakat föräldrarnes sorg, olydnad och wanheder och dertföre skall du icke länge lefwa eller regera på jorden.

5:te Budet. Du skall icke dräpa. O huru många har du icke dräpit sedan Abel, blef genom ditt förwållande dödad, dertföre säger Jesus, du är en mandräpare från begynnelsen. Joh. 8, och detta måste jag storligen sebermera anklaga dig föve.

6:te Budet. Du skall icke göra hor. Ett Guds barn kan icke synda; ty Jesus säger: I stolen älska hwarandra inbördes och allt hwad som sfer af christelig kärlek och öfwerenskommelse har Gud ingenting emot; men allt hwad som sfer emot Guds wilja är af satan ingiswet och således din skuld, om der brytes mot detta bud.

7:de Budet. Du skall icke stjäla. Du stal dig in uti Paradiset i Guds främwaro, du beröfwade våra första föräldrars och deras efterkommandes sällhet. Huru många menniskor har du icke fört i förberfswet som måste sitta inom lås och bommar, som du förleware och bedragare warit orsaken till.

8:de Budet. Du skall icke wittna orätt emot din nästa. Här svarar du att du har ingen nästa; men likwäl har du förmått mennissorne att wittna orätt emot deras nästa.

9:de Budet. Du skall icke hafwa lust till din nästas hus. Jag wet du har ingen nästa, utan de onda andar i helwete och dit kan du fara, för mennissornes hus och boning får du icke hafwa lust till.

10:de Budet. Innehåller att du får icke hafwa lust till något, hwad Gud och menniskor tillhöra.

Som jag nu utredt och låtit dig höra Guds fulla mening, då Han skref lagen på Sinai berg och du har brutit mot alla stycken, hvarsföre jag swärligen anklagar dig, äfwen finner jag att du warit närvarande wid Bibelns öfversättning, emedan jag finner att den är icke så, som sjelfwa meningen blef skrifwen, hvarsföre jag också en gång förbannar dig. Till att upprätna det myckna onda du wållat menniskorna i tiden, blifwer nu alltför widlyftigt att låta dig höra; men hwad ondt gjorde du icke mot Guds egen Son, först tänkte du genom Herodis att förgöra och döda honom, och för din skuld, måste Jesu föräldrar fly in uti Egypten; äfwen der insann du dig för att komma honom på fall och allt sedan war du Hans motståndare och frestare. I sphyrio dagar och nätter qwarhöll du honom uti öknen och din mening war att swälta honom till döds; Sedan wille du att Han skulle tillbedja dig. Detta war ett förbannadt företag att påstå att Gud skulle tillbedja och tjena satan, och sedan förföljde du honom allt jemt. Slutligen for du in uti Judas och andre dina tjenare, så att du fick Jesu fastspikad på ett kors och der måste Han hänga såsom en förbannelse och dö. Då gjorde du sarsligt illa, och hwad sorg förorsakade du icke Jesu moder och wänner, eller huru sarswäckande dödd måste icke Jesu lärjungar undergå för din skuld, och wet nu att Gud skall för allt detta hafwa dig framför domen. Du tänkte att döda Jesus, för att du skulle få regera i ewig tid. Härmed är du bedragen, ty Jesus är uppstånden och leswer; men för det du icke skulle döda honom änyo for Han leswande till Himmelen; ty din afsigt war om du hade fått honom fast andra gången, hade du förmått dina tjenare att bränna upp honom, lika såsom du gjorde med Johan Hus för omkring 400 år sedan, du lät bränna honom leswande på ett bål och dina onda och elaka anslag kan ingen bestrifwa, eller hwad måste icke jag lida af dig och dina tjenare i denna stund, du förblindar mina läsare, och tager bort ordet att de icke tro skola. Luce 8: 12. Undra nu icke att jag uti min stämning yrkar och påstår efter lagens högsta stränghet.

Men aldraförst påstår jag att du staffar mig fram till Christi domstol, alla leswande menniskor som äro uti ditt wäld och under din lyd- nad den dagen, af hwad lära, stånd och klasjer det än wara må.

För det andra, att du staffar fram alla döda menniskor som äro under ditt wäld, magt och wäld, ifrån och med Adam och Ewa och in- till tidens sista slut. Både höga och låga, fattiga och rika, Hedning, Jude och Gref; äfwen Judas och alla de som du begagnade till Jesu dödd skall du skapa fram, alla, alla skall du staffa fram till Christi dom- stol, som äro uti ditt wäld, emedan du har röswadt dem till dig, och sedan påstår jag efter Guds och Konungens lag, som förbjuder samt tydeligen och klart uttrycker, att den som dräper han skall dö, och i för- måga häraf, yrkar jag att du måtte blifwa dömd efter nämnde lagrum samt undergå det straff som stadgadt är och warda ewigt förbannad, för det du bedragit hela werlden och dräpitt Guds egen Son, och för att wittna i detta mål, framkallar jag alla menniskor, hwilka Gud har sagt skola wälsignade warda, för att ställas på domarens höggra sida och in-

tyga med mig, att satan hafwer bedragit oss alla, ja hela werlden. Uppb. 12: 8. Men hwad will jag då göra. Satan påstår, att icke barn eller tjenare får vittna mot husbonde eller fader, ej heller i egen sak får någon vittne bära. Detta kan jag icke motstrida emedan lagen förmåler detsamma; der står jag willrådig och icke wet någon utväg, utan vittne kan ingen sak afdomas; och jo, jag tänker mig om, Gud har lefwande till Himmelen tagit Enock och Elias, hwilka äro osjfwiga, och desse måste jag anhålla må blifwa hörde och intyga sanningen, hwarigenom jag måste, rättwisligen vinna bifall till mina påståenden.

Store, ewige, allwise, barmhertige, gode Gud och rättwise fader, wi äro alla af dig utgångne och skapade genom dig. Hafwa wi lif och warelse, och jag måste nu wända mig till dig, med anhållan och bön, att du wille se till dina skapade werk samt lemna mig den rätt jag äskar och begärt; tillika uppfylla de löften, som Du uti min bibel utlofwat.

Du säger sjelf, drag mig till minnes, låt oss gå med hwarannan till rätta. Es. 43: 26. Detta kan jag icke underlåta, utan påminna dig, till hwad ändamål menniskorna blefwo skapade.

Det war wäl icke din mening att skapa dem till satans rof och hans bätnad, hwarföre wi måste klaga i psalmen: och, om jag ofödd wore eller jag aldrig warit skapad till werlden.

Det är ganska swårt att vara menniska och jag för min del måste rättwisligen anföra följande klagan: jag tål icke warmt och icke kallt, knapt en dag kan jag lefwa utan mat och hwad jag äter blifwer uti mig på ett wedermärdigt sätt förwandladt; om man äter den finaste mat och wälluktande krydda, när det passerat naturwägen, blifwer den ohyggligaste träck som kommer från skapad warelse på jorden.

Det är swårt att höra och se menniskornas belägenhet, den ena måste wandra hit och den andra dit, för att söka sitt bröd och sin bergning. Här finns så mycket menniskor att den ena går i wägen för den andra och sjukdomar och wedermäda, samt fruktan och wäntan och på sifstone döden.

Store Gud och rättwise fader jag klagar icke utan orsak, jag är en ringa tjenare, men jag kan icke förtiga med sanningen och jag har ingen annan än min Gud och skapare att beklaga min nöd för, och jag anhåller och begär hjelp och ändring, i anseende till mitt öfwerklagade tillstånd.

Jag har ständt och kallat djefwulen till domstolen, han som war wällande till menniskornas olydnad, af beghunnelsen och än i denna dag, hwilket jag fullkomligen utredt och förklaradt, och i följd deraf anhåller jag om befrielse samt en rättwis dom uti detta mål, som jag mot djefwulen är nödsakad att utföra. Jag fordrar icke, utan rätt och sanning will jag skall vara gällande, nåd äskar jag icke; ty satan förebrår mig, att jag kommer icke in uti Guds rike, utan det sfer af nåd och barmhertighet, och dertföre får nåd icke äga rum, fick en nåd, wille alla hafwa nåd och då wille satan också hafwa nåd för att undslippa det straff jag yrkad på honom, och då följde han med in uti den nya förwäntade werlden och dertföre är bäst att rätten går före nåden.

Men rättwisa Gud och Fader, djefwulen är swår att strida emot; ty han har så många tjenare, jag har efter din befällning budit och förkunnat, om den yttersta domen, men de wille icke tro på Jesus som har sjelf sagt att det som ske skall, skall han förkunna eder. Joh. 16: 13. Men de wille icke tro eller höra talas om någon dom, de wille icke öfwergifwa werldens fåfänglighet, de älska mera högfärd, lust och timliga nöjen, än de älska Gud, och nästan den största delen äro den ondes tjenare.

Nu måste jag anhålla om en angelägen sak. Förmörka solen medan jag strider med min motståndare som är sjelfwa djefwulen och hwad behöfwer du att alltid hålla ljus åt satans tjenare, och du skall få höra, att då falla de till Gud, i stället de nu ropa på satan och ber den onda ta sig och anfätta sig, så skola de då anropa Gud och skaparen om hjälp och Jesus om förlåtelse och frälsning, och Jesus säger i Luce, 14: 23, nödgår dem att komma och på annat sätt kan det icke ske. Josua bad att solen måtte stå stilla på himmelen, medan han stridde med sina fienders män och det skedde. Josua, 6: 10—12, och hwarföre kan jag då icke få det jag begär, och sedan anhåller jag att du uppfyller de löften du utlofwat uti min Bibel: först att åter få Jesus som du tog till himmelen efter sin uppståndelse och sedan, att du skapar oss en ny himmel och en ny jord som du lofwat. Es. 65: 17; 2 Petr. 3. Uppb. 21; och du har lofwadt och sagt allt löst skall je din salighet. Luce 3: 6. och det måste wäl en gång gå i fullbordan.

Nu hwilar jag på det glada hoppet att få tillgodonjuta alla de förmaner jag begärt, som min Bibel innehåller, hwadan jag öfwerlemnar målet i befintligt stic till domstolens bedömande.

Allskade och wälsignade läsare, det torde wäl något besynnerligt förefalla, då desje bladen genomögnas; men Guds werk, kan ingen utfundera eller motstrida, ty skriften måste warda fullbordad.

När Johannis såg böckerna woro upplättna och äfwen lifsens bok, och den der icke wardt funnen skrifwen i den, han wardt kastad i den brinnande sjön. Uppb. 20: 15; och dertföre är den ganska nödwändig, och den som nu betraktar desj innehåll, torde han kunna finna, att alla äro skrifna häruti, hwilket är efter Guds och Jesu befällning, ty Han är rättwis och kan således icke, utan döma efter lag samt hwad böckerna innehålla.

Gud sjelf beklagar sig för Esaias, att det är ett röfwadt folk, som äro bortförde i fångahus och äro wordne till rof och ingen hjälpare är bestämmande och ingen få dem igen. Es. 42: 22. Härmed är Guds mening, att satan har röfwat till sig Hans folk och ingen wägar påstå att de skola tillbaka igen; men just dertföre har jag inständt satan med påstående att han skall återlemna dem och det måste ske, så wida Gud är Gud och jag är en menniska.

Det synes wäl farligt att gifwa sig i strid mot sjelfwa afgrunds-fursten djefwulen; men icke hade Dawid åtagit sig att strida mot Goliat, om icke han warit wif om att blifwa segerwinnare. 1 Samuel 13: 17. Icke hade jag stämt eller wägat mig i strid mot sjelfwa djefwulen om

icke jag är förwissad om, att han skall gifwa wifa; ty jag går icke emot honom utan i Herrans Zebaoths namn, och den som tror på honom behöfwer icke att frukta, i hwad fara han än kommer uti.

Jag har förut omnämndt att denna bok blifwer nödwändig på domedag, detta kan wäl ingen motstrida; ty icke går det an, att komma för en rätt, utan stämning och skriftliga påståenden, så wida man tänker winna sin sak, icke hade David slagit kämpen Goliat, utan med sin slunga och sina stenar som han ur bäcken tagit, icke kan jag öfwerwinna satan utan med denna bok; ty jag måste wedەرlägga allt hwad han kan förebära, och derföre säger Jesus hwilken är nu en trogen och snäll tjenare som Herran satt öfwer sitt husfolk, att gifwa dem mat i rättan tid. Matth. 24: 45. Trogen att man icke öfwergår på fiendens sida eller gifwer efter när förföljelse och frestelse påkomma, eller i sjelfwa striden wika undan för fiendens swära anfall, och snäll betyder, att man skall wara så fintlig och snäll att man kan wedەرlägga och tillintetgöra allt hwad satan och hans tjenare kunna förebära.

Gud talade med Esaias och han lofwade att göra sin lag herrlig och stor. Es. 42: 21. Detta har Han uppfyllt uti denna bok, hwilket jag förut har beskriwit. Jag har upplossat lagen och berättat till hwad ända Gud utgifwit den; men Jesus säger: hwilken som upplossar ett af dessa minsta buden och lärer så menniskorna, han skall kallas den minste i himmelriket; men hwilken som det gör och lärer, han skall kallas stor i himmelrike. Matth. 5: 19.

Härmed menas om man berättar till hwad ändamål Gud utgaf lagen eller de tio buden på Sinai berg, att det war endast för att wi derigenom stola blifwa lyckliga, och satan skall derigenom blifwa dämpad på domedag och du kan lesa huru som helst, du blifwer likwäl salig. Detta wore en förbannad lärdom, hwarföre Jesus säger, han skall kallas minst i himmelriket.

Nej, så får man icke lära, jag hafwer wäl upplossat lagen, men wi som äro under lagen, måste lida för lagens öfwerträdelse, genom ånger och bättring, ja wi måste födas på nytt, på annat sätt kan wi icke komma i Guds rike och detta är den rätta lärdom och derföre säger Jesus, Han skall kallas stor i himmelriket.

Här finnes en del af våra kristna som wilja göra Bibeln och den Heliga Skrift till lögn och ett intet, de påstå den wara en dikt och en fabel; Nej, min wän, den är ganska sannfärdig och den som påstår annat, han är djefwulens tjenare, och jag skall förbjuda dig satan att komma fram och genom dina tjenare yttra sådant; ty du har en gång för alla, måst sjelf godkänna Bibeln, då du fick lof af Gud att sänka mig ned i helwetet, och måste den således stå fast; ty Jesus säger att skriften skall icke warda om intet.

Men älskade menniska, som låter satan så illa narra dig, om du will tillintetgöra Bibeln, så kan du wäl icke motstrida att icke döden är kommen i werlden och du är wiß och säker på att en gång dö; och lika säker må du wara att den Heliga Skrift eger sin riktighet; och lika wiß du är på att dö, så wiß och säker är jag på att lesa; ty jag tror på

Gud hans ord och goda löften, och den som detta gör får tillgodonjuta samma förmån, ty böden skall platt uppfluken warda. Ef. 25: 8. Matth. 16: 28. Joh. 3: 15—36.

Här finnes en del menniskor som kallas läsare och de siste dagars helige, mormoner och så widare; desse tro sig vara Guds barn och Jesu wänner, men det är icke så; de mena sig göra Gudi en tjenst med sina många böner, slitiga kyrkogång och ofta nattwardsbesök, men de äro icke derföre Jesu wänner ty de bära ett falskt hjerta emot Gud, de wilja icke medgifwa hans wilja, de wilja icke låta Jesus få det honom tillhörer som han lidit böden för; de tro att satan skall få mängden, den stora hopen, endast de skola frälste och salige warda. Desse äro satans bästa wänner, ty så will han det skulle vara; någon allmän frälsning will djefwulen och hans tjenare icke höra talas om. De fasta en mörk och föraktelig skugga på mig, som har förkunnat min Herras wilja, och jag wet de förakta Guds werk, hwilket skall blifwa dig en swär följd, som du dyrt får ångra imman du infommer i de sällas boningar. Ty den som låter satan inbilla sig att strida emot Gud, blifwer den menniskans fista wärre än den första, som Jesus säger i Matth. 12: 45; åter säger Jesus i samma bok: "du skall älska Herran din Gud af allt hjerta och af all din hog" och den som detta gör, han hatar satan och låter honom icke inbilla sig något som strider emot Gud, utan tror hwad han har sagt skall ske.

Älskade wän! tror du icke att Jesus har lidit böden för alla menniskor? tror du icke att hans ord blifwer samma, att det skall vara ett färahus och en herde? tror du icke hwad Johannes berättar i sin Uppenbarelse, om alla som han såg stå i Guds åsyn för stolen, tolf Israels släkter och tolf tusen i hwarje slägt, och sedan en stor skara som ingen räkna kunde? Du tror icke hwad Gud lofwade Abraham då han offrade sin son Isak, att igenom din säd skall allt folk på jorden wälsignade warda. — När Jesus war född i Bethlehem och de herdar som waktade stadens kreatur, samma natt fingo höra från himmelen en glädjeröst, som allt folk wedersaras skall, detta will ingen tro, men jag wet det skall ske.

Ät huru olyckelige skola wi icke vara, om så skulle tillgå på den yttersta dagen, som det tydes och djefwulen will hafwa det. Den ena menniskan skulle skiljas från den andra, den ena makan ifrån den andre, barn ifrån föräldrar och desse från barnen, somliga till ewig glädje och somliga till ewig pina. Der skulle aldrig blifwa någon glädje i Guds rike, när de wiste att deras anhörige och wänner befunno sig uti pinorummet. — O du menniska huru kan du låta dig nöja med en så fasanwäckande ställning; ditt hjerta måste vara hårdt som sten och swart som sot, som will sätta dig emot Gud, som så herrligt och wäl beredt war och alla menniskors frälsning, wi böra glädjias samt älska, tacka och lofwa Gud för alla hans wälgerningar, och detta är det yppersta budet. Matth. 22: 38. Äfwen säger Jesus: "du skall älska din nästa som dig sjelf," och härpå hänger all lag samt propheternas skrifter; och dessa två buden måste menniskan sjelf uppfylla och den som detta gör han sinner sig wäl belåten med sin Herras tillgörelse. Han knorrar icke emot hus-

bonden, såsom arbetarne i vingården gjorde. Wi kunna se hwad svar desse fingo, då wi läsa Matth. 20: 14—15. Äfwen säger Jesus: "många äro kallade, men få äro utwalde," uti verset 28 säger han: "jag will gifwa mitt lif till återlösnung för många," detta hörs twetydigt, då man icke begriper Jesu mening; detta måste jag i forthet förklara. Jesus wiste wäl att samma otrosanda som då rasade med menniskorna, skulle fortfara till tidens slut. Och de äro så som tro Jesu ord, som jag förfunnat hafwer och blifwer derföre få utwalda, som äro försejdede med trons brinnande olja uti sina lampor, wid Jesu ankomst, att genast få gå med honom in i bröllopsalen.

När Gud hade skapadt menniskorna i paradiset och satan hade förfört dem till olydnad, då fingo de sin dom som ännu fortfar och sedan blef Jesus som war sann Gud och man af satans tjenare illa handterad samt dömd och på ett kors dödad. Nu måste det icke wara mer än rätt och billigt att satan också kommer fram för domen.

Men nu will jag fråga, hwem skall döma öf emellan den dagen. Gud är en ande och dömer ingen, icke har Gud sändt Sin Son, att Han skall döma werlden utan på det att werlden skall wara salig genom Honom, och Han säger sjelf, dömer icke att I skolen icke dömda wara. Swarifran skall då domen komma på yttersta dagen? So den står skrifwen uti Matth. 25. När denna lifsens bok kommer fram, som skilbar wälsignelsen och förbannelsen, då är domen gifwen och kungjord, så att endast en rättwis konung utropar: Du har rätt, kommer I min faders wälsignade och går bort I förbannade, Jesus skall sitta på sin herrlighets stol och han skall skilja dem såsom en herde skiljer fåren ifrån getterna, och fåren skall Han ställa på sin högra sida och getterna på den wenstra.

Menniskorna liknar Jesus wid får och satan och hans många onda andar wid getter.

Får äro tåliga djur som stilla tiga för sin klippare; om får komma in å annor mans ågor och göwa skada, så duger det icke att stämma fåren för rätta, i asseende att få sin skada ersatt, utan man måste hålla sig till herden som hafwer wård öfwer fåren; äfwen wiste Jesus att det war utan ändamål att kalla menniskan till domstolen, emedan hon hade icke mera förstånd att swara än ett får; eller hwad synes Eder om en hade hundrade får, och han låter en del komma i mycket godt bete och de andre uti magert och dåligt bete, hwilket de kunde icke klaga öfwer. De som woro uti det goda betet hade ingen sorg eller frågade efter hwad de andra måste lida, som det magra betet blifwit tilldeladt. Likaledes är med menniskorna, den wälmående har ingen känedom af hwad den törstige måste lida och derföre liknade Jesus menniskorne wid får.

Jesus liknar satans onda andar wid getter, desse djur äro elaka att styras, de rasa omkring uti skog och mark, skala och bita toppen af träden, de äro förbjudna att finnas på kronans mark, de hoppa öfwer gårdesgårdarne och skada kålen för sin husbonde, åskan will de icke höra, de äro för sin elakhet ofta förbannade af des wakt, som öf derföre liknar Jesus satans skadeliga anhang wid getter; ty det war icke Jesu

mening att någon människa skulle blifwa förbannad på yttersta dagen, emedan han war icke sänd utan till att lida och dö för alla, och Gud hade utgifwit ett löfte, att allt folk på jorden skola wälsignade warda. I Moseb. 22: 18, hwilket löfte är nu efter Jesu befallning fullbordadt uti denna bok, som alla både lefwande och döda menniskor wälsignade äro.

Jesús säger att den stund skall komma att de döda skola höra Hans röst. Joh. 5: 28. Detta måste ske, men med den skilnaden att alla de som äro affomnade och hwila uti Guds bestydd och Han då säger: står upp i döda och kommer för domen i Herrans namn, då höra de, men alla de som äro uti djefwulens wäld, de höra intet.

Men om man då säger: står upp I döde och kommer i satans namn, då höra de, och det är tydligt och klart att de som döde äro uti satans wäld kunna icke uppstå uti Guds wäld, men sedan skall satan icke mera få magt öfwer dem. Att det så skall tillgå kunna wi läsa uti Apenb. 20: 12, och då skall det löftet fullbordas som Gud förkunnade menniskorna i paradiset, att qwinnans säd skall söndertrampa ormens hufwud, och Gud mente djefwulens hufwud, magt och wälde, men detta har ännu icke skedd.

Guds wisdom kan ingen människa begripa och werldens wisdom är en galenskap för Gud, hwilket Paulus förkunnar i sin första skrifwelse till de Corinthier 1: 19—20. Hwilket som är en galenskap för Gud will jag i korthet förklara.

Den försöningslära wi bekänna, är alldeles ogrundad och icke gällande för Gud. Det heter att Jesús öfwerwunnit döden och djefwulens wäld när Han dog på korset, men detta war ingen möjlighet, ty Gud öfwer gaf Honom, hwilket Jesús själf gaf tillkänna; och den Gud öfwer gifwer måste för satan dyka under, hwilket skedd. Jesús måste böja sitt hufwud ned och dö. Den dageliga erfarenheten wisar ännu, att satan lefwer lika som i gamla tider och regerar till domedag.

Att Gud blef försönad och hans wrede skulle blifwa stillad för Jesu dödd skuld, är lika grundlöst som det förra. Jesús war en hygglig och wäl skapad menniskogestalt, men blef af satan och hans tjenare illa handterad, särad och sargad, uppstungen i sidan och ser nu ganska bedröflig ut, hwilket mishagar Gud ganska illa, och hans wrede är mera upprörd än stillad, ty huru skulle Gud kunna finna sig belåten med att få sin Son så illa handterad? Det skulle vara en stor galenskap!

Jesu lärjungar måste efter Hans bortgång undergå martyrdöden, en blef lefwande huden aftagen, en blef kokad i en sjudande kittel, en annan korsfäst med hufwudet nedåtvändt o. s. w. Detta war allt genom djefwulens tillställning, till Guds stora förargelse och mot Hans wilja. Satan förhindrade Jesu lära, att den war död i många år.

Icke nog med allt detta, utan Gud skulle vara förlustig af Judas och alla de som woro behjelpiga till Jesu dödd, och desse skulle då wara förtappade för wår frälsnings skuld, hwilket more en stor orätt. Äfwen skulle Gud förlora alla de som woro före Jesu dödd. — Nej, detta kan icke låta sig göra, ty Jesús skall komma och frälsa det som förtappadt

war. Matth. 18: 11. Icke är vår himmelske Faders wilja, att någon af desse skola förtappad warda, v. 14. Att de döda skola återlemnas är intet twiswel underkastadt. Jag har stämdt satan till domstolen med påstående, att han framskaffar alla de, som äro uti hans wäld, på den dagen, och Gud skall frambringa de som äro i Hans wäld, det gör mig lika hwilkendera; men fram skola de om de finnas i hafwet eller helwetet. Uppb.=B. 20: 13. Ty jag låter mig icke nöja med att mine älskade och wälsignade förältrar och stamförältrar, ifrån och med Adam och Ewa och intill tidens slut som alla wälsignade äro. I hwems wäld de äro befinnande wet jag icke, men fram skola de, innan jag slutar striden och detta är wist och så sant Gud mig hjelpe till lif och själ!

Jag har förut omnämndt att Enoch och Elias skola wara mina wittnen wid Christi domstol; nu torde någon wilja fråga, hwad desse kunna wittna? Jo, de skola intygga att i himmelen finnes inga som jag begärt, utan att satan bedrager hela werlden, samt att det är en oryggelig sanning hwad jag skrifwit i denna bok, och sedan är domen lätt gifwen.

Min älskade och wälsignade läsare! Tänk på ändan så gör du aldrig illa. Detta rådet hämta wi af den wise mannen Syrach, och Jesus säger uti sitt domsbeslut: det I hafwen gjordt mina minste det hafwen I gjordt mig. De fattige, huswille, nakne, sjufe och behöfwande äro olyckliga att komma uti fångahus; dessa kallat Jesus för sina minste och sina bröder. Tänk nu efter om du har så förhållit dig emot dessa som Jesus sade, så att du genast kan blifwa räknad ibland de rättfärdiga, Matth. 25: 37. Men mine wälsignade, konungar, förstar, regenter, domare på hela jorden, till eder måste jag tala några sanningsfulla ord: ty jag fruktar icke för att tala sanningen hwarcken till Gud, satan eller menniskan på jorden. Jag bäs war icke eller rüdes, ty då står min dom skrifwit i Uppenb. 21: 8, och jag måste äfwen wara trogen och icke underlåta att säga sanningen, ty dertill är jag sänd, Joh. 16: 13. Nu frågas hwem hafwer satt eder till konungar, regenter och styre öfwer folket? Här swaras: Det har Gud, ty ingen öfwerhet är utan af Gudi; hwarföre då i Jesu namn lyder I icke eder Guds och Herras befallning. När en konung tillsätter en underhafwande ett embete, då måste han ju alltid lyda sin herra och konungs order och befallning, äfwen måste Ni lyda eder Herra och Gud så wida Ni wiljen ostraffelige warda på Jesu Christi tillkommelsedag, ty der blifwer frågan om Ni hafwen gjort Jesu minsta bröder det Han sagt hafwer, men jag wet att Ni icke hafwen efterkommit Jesu wilja då Ni låter blinda, krynplingar, nakne och behöfwande anropa eder om hjelp, men icke hafwa hjerta till att meddela dem ett öre; man skulle tro att Ni hafwen gudahjerta efter Ni ären af Gudi tillsatte det höga embetet. Men den som så gör emot Jesu wilja, han bär ett djefwulshjerta inom sig och dershöre säger Jesus we eder, Ni binda tunga odrägliga bördor tillsamman åt menniskor, men Ni wiljen icke sjelfwa röra dem med ett finger, Matth. 23. We betydter straff, och utan Ni omwänder eder och gör efter Jesu wilja medan tid är, då måste Ni undergå ett farligt och swårt straff. Lika såsom en underhafwande i werlden kan icke

undwika straff om han gör emot sin herras och konungs order och befallning. Likaså måste en öfwerhet wickännas straff om den gör emot sin Herra Gud och Jesu bud, wilja och befallning, ty Gud hafwer tillfatt öfwerheten och han fordrar räkenkap af hwar och en för sina gerningar; och wid ewighetens öppna port der frågas blott hur du har gjort och lefwat på jorden.

Ja, då blifwer frågan om du mättat den hungrige, klädt den nakne, herbergerat den huswille, besökt den sjuka och icke bortglömt uslingen i fångahuset, och då säger Jesus det I icke hafwen gjort en af desse mine bröder det hafwen I icke gjort mig, Matth. 25: 45, och dessa olydiga menniskor skola gå uti ewig pina, v. 46. Det ewiga straffet hafwer jag hos Gud afbedit, liksom Mose, han bad för folket, och därför blef Guds wrede stillad, 2 Moseb. 32: 11. Hwad jag hos Gud framburit får jag icke nu yppa; men det har warit rätt och därför will Gud också att jag skall dela rätten.

Att Gud skulle förlåta syndare för Christi död och pina skuld, det wore icke med rättwisän förenad, ty någon syndaförlåtelse får icke äga rum. Jag för min del kan icke medgifwa det, utan jag beder om det straff jag rättwisligen förtjent, hwilket jag will med tacksamhet undergå, och jag skall förbjuda Gud, att skänka nåd åt någon enda menniska, ty det går emot Jesu befallning då Han säger: att jag skall straffa werlden för synd, för rättfärdighet och för dom, och för det de icke tro på honom, Joh. 16: 8. Och der skall dömas om hwar och en, efter deras gerningar, Uppb. 20: 13.

Huru detta straff kommer att tillgå will jag öfwen upplysa. När den förödelens stygghelse kommer att ske, som Jesus berättar i Matth. 24, då skall warda en stor webermöda att den icke warit sådan ifrån werldens beghnelse ej heller warda skall, solen blifwer mörk och månen skall icke gifwa sitt sken, stjernorna falla af himmelen, himlarnas krafter skola bäfwa, åskan höres, blåsten rasar, eldstrålar falla från himmelen och antända hus och kyrkor, allt blifwer ödelagdt och allt folk på jorden skola jämra sig.

Och då behöfwer menniskan tröst; om hon någonsin behöfwer så blifwer det då, och den som tror allt hwad jag berättat och hafwer desse bladen i sitt minne, han skall få se att jag icke ljuger och jag säger som Jesus sade: lyfter eder hufwuden upp, ty då nalkas eder förlofning, Luc. 21: 28; och den som tror Jesum kommer icke i domen, Joh. 5: 24, hwar och en som tror Jesum skall icke förgås utan få ewinnerligt lif, Joh. 3: 15. Huru lycklige kan icke då Jesu trogna vara, men om de otrogna och oomvända säger Jesus: två skola mala på en qwarn, den ene blifwer upptagen, den andre qwarvlåten. Härmed förstås att menniskorne icke syndat lika i werlden och kan således icke få lika straff, ty uti den förödelens stygghelse, skall hwar och en utstå sitt straff, efter som han handlat i tiden. Daniel förkunnar oss om den förödelens stygghelse, att den skall vara Tusendetuhundradenittio dagar, detta är en lång tid i beräkning, men dagtalet försvinner ty solen gör ingen åtskillnad på dag och natt, utan ett mörker öfwer allt.

Men hör ni mine älskade, som wiljen göra bibeln till lögn samt Gud och hans Heliga Skrift till ett intet, jag will endast fråga eder, hwar ifrån wi menniskor äro komna eller hwem hafwer skapat oss till werlden, Gud eller satan? Icke äro wi komna af oss sjelfwa? (mig undrar hwad swar jag kan wänta härpå!) Att wi äro aflade af moderlifwet är wäl sant, men hwarifrån äro då de förste komne? Du måste medgifwa att Gud hafwer skapat dem och alla, och han rår således att göra med oss, som han sjelf will och behagar. Huru lätt är det icke för en fruktamatare att i sin wrede sönderslå och tillintetgöra det kärle, som han med sina fingrar format och danat till sin nytta? Wika lätt är för Gud som skapat oss, att låta mordengelen komma och tillintetgöra oss menniskor han af en jordklump danat till en menniska, om wi nu fasta en blick tillbaka efter våra fäder, samt betrakta den kyrkogård hwari våra wänner och anhöriga finnes förwarade, då kunna wi se att wi och der skola nedmullas och tillintetgöras. Detta är ingenting att twista om, liksåledes är Bibeln ingen twistefråga underkastad, för öfrigt gör det mig lika, ty jag har ingen mer än Gud och satan att göra med.

Men hör nu du store Gud och skapare, nu wänder jag mig åt dig. Jag har en gång åtagit mig att vara din tjenare och jag will också njuta min rätt såsom tjenare. Det är alltid wanligt här i werlden när en herre sätter sig en tjenare, så lemnar han dem en lönesedel på hwilken han kan uttaga sin rätt när tjensten blifwer fullgjord, liksåledes har du Gud lemnat mig en Bibel hwarester jag kan utfordra min rätt wid tidens slut.

Jag finner i min Bibel att du skapade himmel och jord och allting af intet, samt menniskorne till ett ewigt lif och efter ditt eget beläte, 1 Mos. 1: 26, Wisd.-B. 2: 23. Men när du wiste att en djefwul fanns som kunde bedraga dem borde du icke gått ifrån dem, ty det war just i din frånvaro att satan smög sig till dem, detsföre war det orätt att du lemnade dem allena, när du wiste satans luraktighet, eller war icke det orätt att du lät din Son födas till werlden och utså så mycket ondt, pinas, plågas, korsfästas och dö? War icke det orätt att du lät Jesu lärjungar undergå den rysanswärda martyrdöden? Jag har nog reda härpå. Är det icke orätt att du låter oss menniskor vara här och lida på mångahanda sätt, som jag icke med pennan kan utmåla? Jag för min enskilda del klagar icke, men mine medmenniskor lida och när jag ser och hör detta, lider jag med; ty jag älskar min nästa som mig sjelf, och när en finger på menniskan lider, lider hela kroppen, somlige frysa förberwade, somlige brinner upp, en del förgås i floden, en del af hunger, detta allt är en oryggelig sanning, och har jag orätt så straffa mig, men har jag rätt så gif mig den rätt jag söker, ty jag söker ändring häruti. Äfwen frågar jag, hwarföre du tog min broder Jesum till himla sedan han af satan war så illa handterad? Det war icke rätt. Hade du tagit honom när Judas kom med skaran för att gripa honom, då hade du haft honom såsom en menniska, men nu har du honom såsom ett sargadt wilddjur, eller hade du låtit honom warit här, hade wi warit mera lyckliga, han kunde bota sjuka, uppväcka döda, gifwa blinda sin syn, ja,

han kunde bespisa femtusen män med några bröd och lite fisk, då hade mine käreaste sluppit att liba af hunger, men nu sedan han blef dödad och till himla faren, har ingen kunnat göra det godt är. Har jag orätt så straffa mig. Jag har känt dig sedan jag till werlden blef född 1806 och jag började gå för mig sjelf, då min tunga kunde knappast framföra det min moder lärde mig, att Gud hade skapat mig, Jesus återlöst mig, den Helige Ande helgadt mig. Någon annan lärdom har jag icke fått. Afwen lärde hon mig en bön, att jag skulle bedja Gud gifwa mig ett rent hjerta och en ny wis anda o. s. w., detta har jag också gjort samt studerat uti andanom, och Jesus säger: Wofstafwen dödar men andan göres lefwande och Jesus har också gifwit mig sanningens anda, Joh. 16: 13, alltså rädes jag icke för att tala sanningen, ty då står min dom skrifwen i Uppb. 21: 8 och jag fruktar icke för Gud, satan eller någon menniska, utan sanningen måste jag framföra. En herre som fäster sig en tjenare här i werlden, lemnar honom alltid en lönesedel hwarefter han rättar sig och utfodrar sin rätt wid tjenstetidens slut, afwen jag har fått min Bibel att rätta mig efter, samt utfordra min rätt wid tidens slut; och jag begär således att utfå den rätt min Bibel innehåller, men du säger till Es: a 41: 1 att wi skola gå med hwarandra till rätta; detta märker jag kommer att äga rum, emedan du will icke göra din tjenare rätt förrän domstolen ålägger dig dertill. Ty jag är den som skall komma rätt ibland hedningarne och alla menniskor på hela jorden, Es. 42: 1, och jag är densamme som icke låter mig affspisa med goda löften, jag lemnar ingen fred i himmelen eller på jorden eller i helwetet, förrän jag får det min Bibel lofwar och innehåller. Men store Gud, det war swårt att jag skulle gå till rätta med dig, jag hafwer stämt satan till domstolen, skall jag nu nödsakas gå till rätta med Gud också, men wälän låt så ste, efter du sjelf sagt det! Jag rädes icke dertöföre, men wi äro icke dertöföre owänner, utan låt of komma öfwerens att wälja Tjugofyra som kunna afgöra saken of emellan, du wäljer Tolf och jag Tolf, och det blifwer Tjugofyra som min Bibel innehåller i Uppb. 4: 4. Men till att wälja desse fyra och tjugo äldste måste du sjelf ombestyrja, ty jag är endast en tjenare och kan icke weta hwilka som äro dugeliga dertill, men du som är allwetande kan bäst detta ombestyrja, men wid rätten will jag anmäla att du felat mer än jag, ty jag har gjort så godt jag kunnat, men detta har du urakklätt. Jag som endast har uträttat hwad mig blifwit anbefallt, men icke har förmåga att göra godt, men du som hafwer magten i händerna, till att göra hwad du will, anser jag att du låtit rättwisan hwila under bordet. Hade jag haft din magt och kraft, då skulle du fått se på andra bollar!

Det händer ofta här i werlden att rättegång uppstiger wänner emellan och desse endast säga hwarandra sanningen wid rätten, men icke kiswa eller knorra, utan göra hwarandra fällskap till och från Tinget. Afwen kunna wi göra hwarandra fällskap när rätten skall afgöras, och då wäntar jag till du kommer, och jag är lika nöjd när du will att rätten skall ste, men, då will jag widare andraga, hwad jag finner nödigt för sakens winnande.

Jag har instämt satan för att möta mig wid rätten, med påstående att han måtte åläggas skaffa fram de menniskor som äro i hans wåld den dagen, både lefwande och döda, och samma åliggande yrkar jag på dig, att så många som äro i din wård skall du skaffa fram, ty om Gud eller satan kommer med dem hjälper inte, men fram skola de.

Älskade och wälsignade läsare, det torde wäl förefalla Eder något besynnerligt, när I genomgåna denna lilla bok, att jag kallar Gud och satan för rätta. Detta rör jag icke sjelf före, ty andan tvingar mig och jag wet icke, utan det kommer i bronnen så fort jag kan med pennan rita. Efter Bibeln slår det ganska godt in, samt en oryggelig sanning hwad jag skrifwit, jag kan icke tala af mig sjelf, men hwad som ske skall, skall han förkunna eder, Joh. 16: 13, ty Herrans råd äro underliga Ef. 28: 29, och en galenskap för werlden, hwilket Gud hafwer utwalt, 1 Cor. 27. Jag wet mycket wäl huru domen kommer att tillgå men tiden och stället wet jag icke. Jesus har wisat mig wår förwandling och allting som jag icke bör förtiga. Jesus säger: icke tänder man ljus och sätter under en skäppo, utan på en ljusstaka. Men älskade Jesus! hwad lönar det att tända ljus för en blind? han wandrar lika säkert i mörkret som i ljuset, ty han kan inte se det, eller en döf han hör icke hwad man talar. Men Herre Jesu, öppna du de blindas ögon, stick din finger i bronnen att de döfwe måtte höra och förstå hwad anban säger församlingen. Om ingen tror mig så är skriften likwäl fullbordad på desse stället, 5 Mos. 18: 18, Ef. 42: 9, Joh. 16: 13, Matth. 11: 25—27.

Herre Jesus jag har lydt din befallning, jag har förkunnat och hjudit till din Rättward och förkunnat om den yttersta domen, men de wilja inte hörat, de älska mera mörkret än ljuset, de wilja icke afstå från werldens fäsfänglighet. Och nu fins intet annat råd än nödgä dem att komma och detta får du göra efter eget behag, jag har gjort hwad jag kan.

Mine älskade och wälsignade, jag beder eder, tro på Herran Jesum att allt hwad han sagt skall ske, och älsker honom ty han hafwer först älskat oss; ja, wi böre glädjas och fröjdas att han nu will komma och uppfylla sitt löfte, som han lofwade wid sin afresa, att han gick bort för att bereda oss rum, men nu will han likwäl komma igen och taga oss till sig att hwar jag är, skolen I och wara, Joh. 14: 3.

Nu böra wi önska honom, af hjertat innerligen wara wälkommen åter, för att förlossa oss från denna usla och elländiga törnbeströdda jord samt gifwa oss ett land och ett lif, som sällare och bättre är än detta, der skall hunger eller törst, solheta eller köld icke komma åt oss, och Gud skall astorka alla tårar. Uppb. 7: 16.

Jesus säger: himmel och jord skola förgås, men min ord skola icke förgås; och detta kommer nog att besannas, ty Guds och Jesu ord äro upptecknade uti min Bibel och denna skall följa med mig in i Guds rike. Fast himmel och jord förgås skola wi menniskor icke förgås, Matth. 24: 34, och då säger Gud: tröster, tröster mitt folk, Ef. 40. Om edra syn-der woro blodröda, så skola de dock wara snöhwita och Herrans herrlighet skall uppenbarad warda och allt lött skall tillsammans se, att Herrans mun talar, 40: 5.

Nu vill jag önska och be, att alla boktryckare och tidningsutgifware wille sända och utsprida denna min öppna stämning på werldens bedragare, om möjligt wore öfwer hela werlden, th Jesus säger till sine lärjungar: Går ut i hela werlden och lärer allt folk. Det skadar ingen menniska, att jag gifwit mig i strid för rättwisans skuld; jag skall ställa mig såsom ansvarig utgifware.

Min adress är:

Anders Berggren,

Ystad, Skifwarp,

Dremölla.

J fall någon skulle wilja göra motstånd eller bistånd; den som icke är med mig, han är emot mig, den som icke församlar, han förskingrar. Matth. 12.

Kära wakna upp och se dig flitigt om

Laga dig tillreds till Herrans stora dom,

Bröllopskläder fordras af hwar och en själ

Innan du in i salen får komma.